

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: **L., o zrušení konkurzu**, na odvolanie konkurzného veriteľa S., veriteľa A. a správkyne úpadcu J., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. novembra 2013 č. k. 47K/23/2005-756, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. novembra 2013 č. k. 47K/23/2005-756 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 28. novembra 2013 č. k. 47K/23/2005-756 zrušil konkurz vyhlásený na majetok L., zbavil funkcie správcu konkurznej podstaty J. a nepriznal správkyňi konkurznú odmenu a náhradu výdavkov.

V odôvodnení uviedol, že pri zisťovaní splnenia hmotnoprávných podmienok pre vyhlásenie konkurzu súd vychádzal zo súvahy aktív a pasív dlžníka a zistil, že dlžník má majetok, ktorého hodnota postačuje aspoň na úhradu trov konkurzného konania. Uviedol, že správkyňa vypracovala predbežný súpis majetku úpadcu, nakoľko konatelia nepredložili žiadne účtovné doklady, podľa ktorého bola účtovná hodnota majetku vo výške 37 809 000 Sk. Poukázal na to, že úpadca nemá v evidencii zriadený účet majiteľa cenných papierov, nemá účet majiteľa zaknihovaných cenných papierov, úpadca nie je evidovaný ako vlastník

a držiteľ motorového vozidla a V. nevedie účty úpadcu ku dňu 08. 08. 2013. Súd mal zistené, že ku dňu 04. 09. 2013 nie je na úpadcu zapísaná žiadna nehnuteľnosť. Súd vypočul k stavu majetku a konkurzu správkyňu konkurznej podstaty a konateľov úpadcu. Konateľ úpadcu predložil súdu originál súvahy k 31. 12. 1997, uviedol, že úpadca nemá zriadené účty v žiadnom peňažnom ústave. Ďalej súd uviedol, že zo správ predkladaných správkyňou konkurznej podstaty ani zisťovaním, ktoré sám vykonal, nezistil žiadny reálny majetok úpadcu, ktorý by správca mohol speňažiť a uspokojiť z neho veriteľov úpadcu a z ktorého by mohli byť hradené výdavky konkurzu a aj odmena správcu. Z tohto dôvodu nepriznal správkyňu konkurznej podstaty konkurznú odmenu a náhradu výdavkov.

Proti tomuto uzneseniu sa odvolal konkurzný veriteľ S. a žiadal napadnuté uznesenie zmeniť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že vo svojich vyjadreniach v priebehu konania poukazoval na to, že konateľ úpadcu I. podával na D. za úpadcu daňové priznania za zdaňovacie obdobia r. 2005-2011, pričom vo všetkých vykazuje v Súvahe – v časti aktíva peniaze v pokladni vo výške 288 255,99 eur. Touto skutočnosťou sa podľa odvolateľa súd prvého stupňa nezaoberal. Ďalej namietol, že súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nevyhodnotil skutočnosť, že na Okresnom súde v Žiline je vedené trestné konanie pre marenie konkurzného a vyšetrovacieho konania pod sp. zn. 34T 72/2009. Odvolateľ má zato, že nie sú jednoznačne preukázané podmienky pre zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. d) ZKV. Poukázal na to, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal so všetkými relevantnými a spornými skutočnosťami a jeho myšlienkový postup mal byť dostatočne vysvetlený. Napadnuté uznesenie je podľa odvolateľa z tohto dôvodu nepreskúmateľné.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala odvolanie správkyňa konkurznej podstaty v časti nepriznania odmeny a náhrady nákladov správkyňu konkurznej podstaty a navrhla napadnuté uznesenie v tejto časti zrušiť. V odvolaní poukázala na to, že za trvania konkurzného konania jej vznikli náklady, ktoré hradila z vlastného rozpočtu advokátskej kancelárie. Ďalej v odvolaní uviedla, že napriek tomu, že štatutári úpadcu jej za trvania konkurzu nevydali žiadny majetok úpadcu ani doklady úpadcu, vykazovali v daňových priznaniach majetok vo výške 2 250 116,16 eur. Správkyňa ďalej namietla, že súd prvého stupňa za trvania konkurzného konania nepoužil žiadne donucovacie prostriedky za účelom dosiahnutia plnenia povinností štatutárnych zástupcov. Poukázala na to, že súd prvého stupňa sa nezaoberal skutočnosťou, že od roku 2009 je proti štatutárom úpadcu – manželom Č.

vedené Okresným súdom v Žiline trestné konanie pod sp. zn. 3T 72/2009 za spáchanie trestného činu marenia konkurzného a vyrovnacieho konania, v ktorom SKP uplatnila právo poškodeného na náhradu škody vo výške 2 250 116,16 eur, ktorá predstavuje hodnotu nevydaného majetku úpadcu.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie veriteľ A. a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť. Podľa názoru odvolateľa záver súdu o nemajetnosti úpadcu je predčasný a z dostupných listinných dôkazov nepochybne nevyplýva. Ďalej uviedol, že zo súpisu majetku úpadcu vypracovaného správcom konkurznej podstaty zo dňa 23. 07. 2012 vyplýva, že úpadca má účtovne evidovaný majetok v celkovej výške 1 254 132,64 eur pozostávajúci z hmotného investičného majetku, zásob, pohľadávok a finančného majetku (288 255,99 eur). Poukázal na to, že majetnosť úpadcu okrem iného vyplýva aj z daňových priznaní, ktoré úpadca, resp. za úpadcu konateľ úpadcu anuitne podával, a to aj počas prebiehajúceho konkurzného konania, do roku 2010. Taktiež poukázal na to, že z listinnej dokumentácie v konkurznom spise vyplýva, že správca konkurznej podstaty opakovane vyzýval konateľa úpadcu na vydanie majetku úpadcu. Vo veci plnenia si tejto povinnosti konateľmi úpadcu je na základe trestného oznámenia správkyne konkurznej podstaty vedené aj trestné konanie na Okresnom súde v Žiline.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie konkurzných veriteľov je dôvodné a rozhodnutie o odmene a náhrade výdavkov správkyne konkurznej podstaty predčasné.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu L. zrušil konkurz, zbavil správcu konkurznej podstaty J. funkcie správcu a nepriznal správkyňi konkurznú odmenu a náhradu výdavkov.

Podľa § 44 ods. 1 písm. d/ ZKV súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, ak zistí, že majetok úpadcu nepostačuje na úhradu výdavkov a odmeny správcu, pričom sa neprihliada na veci a pohľadávky vylúčené z podstaty.

K zrušeniu konkurzu pre nedostatok majetku by teda malo dôjsť vtedy, keď je celkom vyčerpaný majetok doteraz vzniknutými nákladmi konkurzu a v konkurze už nie je možné pokračovať pre nulové prostriedky podstaty, ktoré nepostačia uspokojiť budúce náklady konkurzu.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrhom na zápis zmeny do obchodného registra vl. č. X. zo dňa 30. 01. 1998 spoločnosť E. navrhla zapísať zmenu obchodného mena na L. a zmenu sídla spoločnosti na B. Návrh podpísali konatelia spoločnosti I. K návrhu pripojili zápis zo zasadnutia valného zhromaždenia spoločnosti E., na ktorom bola zmena obchodného mena a sídla prejednaná, schválená a podpísaná konateľmi úpadcu a konateľom spoločníka E. (č. l. 654 v prílohe). Z uvedeného sa javí zavádzajúce tvrdenie konateľa spoločnosti úpadcu uvedené v zápisnici z výsluchu zo dňa 05. 09. 2013 (č. l. 650), že konateľka I. nemá o pomeroch v spoločnosti vedomosť, nakoľko bola prítomná na valnom zhromaždení a jej podpis je na všetkých týkajúcich sa dokumentoch. Taktiež z tohto pohľadu tvrdenia konateľa spoločnosti, že obchodné meno L. bolo do obchodného registra zapísané na základe intervencie tretích osôb sa taktiež javí nepravdepodobné. Nešlo o zápis novej obchodnej spoločnosti, ale o zmenu obchodného mena tej istej spoločnosti. Konatelia spoločnosti úpadcu ďalej dostatočným spôsobom nevysvetlili skutočnosť, na základe čoho za spoločnosť úpadcu a pod predchádzajúcim obchodným menom podávali daňové priznanie v roku 2006 za rok 2005 a v roku 2011 za rok 2010 (č. l. 493 – 512), keď v tomto období bol na úpadcu vyhlásený konkurz a daňové priznanie za úpadcu bola oprávnená podávať správkyňa konkurznej podstaty. Taktiež konatelia na výsluchu (č. l. 650 a 557) nevysvetlili rozpor v tvrdení, že spoločnosť úpadcu nemá žiaden majetok a podaným daňovým priznaním – súvahou za rok 2010 konateľom úpadcu, kde je uvedený majetok vo výške 37 769 eur, dlhodobý hmotný majetok 1 816, stavby 1 282, samostatné hnutelné veci 534, obežný majetok 35 966, tovar 5 942, peniaze 8 684 a totožné údaje v daňovom priznaní – súvahe za rok 2005.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zistil, že súd prvého stupňa uvedené rozpory neodstránil, v rozhodnutí tieto neodôvodnil a pri vyhotovení napadnutého uznesenia sa neriadil ust. § 157 ods. 2 v spojení s § 169 ods. 2 O. s. p., keďže predmetné uznesenie riadne neodôvodnil, pričom jeho rozhodnutie vychádza tiež z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolanie veriteľov podané z týchto príčin je preto dôvodné.

Keďže súd vychádzal z neúplného zisteného skutkového stavu a pre nedostatok dôvodov je taktiež napadnuté uznesenie nepreskúmateľné, odvolací súd napadnuté rozhodnutie preto podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 19. marca 2014

JUDr. Beáta Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová